

Ronald Sniijders met 'Acoustic World Fusion' naar De Pletterij 'De inspiratie zit altijd in het zoeken'

door Peter Bruyn

Acoustic World Fusion is niet echt mijn project, zegt fluitist Ronald Sniijders over de groep waarmee hij aanstaande zaterdag in De Pletterij staat. "Het is vooral de band van gitarist Frank Ong-Alok en zijn vrouw, zangeres Fleur Tolman. Ik speel mee als speciale gast. Een zéér vereerde speciale gast, dat wel!"

Toch zou de groepsnaam perfect op zijn eigen muziek kunnen slaan. Vooral op het bijzondere project waar Sniijders de laatste jaren zijn energie in gestopt heeft: De twintig cd's omvattende box *Made for Music* die eind 2013 verscheen. Driehonderdentweeëntachtig niet eerder uitgebrachte stukken. De fluitist en componist raakt er nauwelijks over uitgepraat. Hij laat de twintig hoesjes als familiefoto's door zijn handen gaan en vertelt: "Het is niet alleen 'wereldjazz' of Surinaamse muziek, maar ook pop en soul. Op deze cd speel ik met een tablaspeeler, op deze funk en op deze songs met gitaar. Deze is live opgenomen met het Jazzorchester of the Concertgebouw en dit zijn klassieke stukken..."

"Dit project heeft mij een rib uit mijn lijf gekost, maar het was de moeite waard. Overal goede recensies. Vijf sterren in Trouw. Ik kom ermee bij VPRO's *Vrije Geluiden* en een groot interview in *Jazzism*. Zo'n box is toch zoiets als een kind krijgen: Je hebt het hele wordingsproces meegemaakt en nu is het er en gaat het in feite z'n eigen weg."

"Maar dat betekent natuurlijk niet dat ik nu klaar ben met muziek maken," vervolgt hij. Hij pakt een map met partituren van tafel. "Kijk, dit is een compositie van gisteravond: 'Nigel & Cleo', vernoemd naar de kinderen van mijn broer. En ik heb ook alweer een nummer gecomponeerd over flamencogitarist Paco de Lucia die vorige week is overleden."

"De inspiratie bij het componeren zit altijd in het zoeken. Eigenlijk vind ik iedere keer hetzelfde, maar wel steeds in een andere gedaante. Muziek mag voor mij nooit puur 'intellectualisme' zijn. Het moet gevoelens oproepen. De eerste die dat echt begreep was Bach. Muziek die bij de luisteraar blijft hangen,

zoals die van Mozart, Miles Davis en Stevie Wonder, maar ook van Webern, heeft altijd waarde in het emotionele veld.”

Hij is vaak de meest swingende fluitist van Nederland genoemd. Ronald Snijders. Geboren in 1951 in Paramaribo. In 1970 kwam hij naar Nederland om aan de TH Delft te gaan studeren, maar de muziek trok méér en een paar jaar later was hij professioneel jazzmusicus. En passant rondde hij een studie etnomusicologie aan de Universiteit van Amsterdam af, waarbij hij zich specialiseerde in de Afro-Surinaamse muziek. In 2002 was hij met een grote groep tijdens het Haarlemse Houtfestival te horen, het resultaat van een speciale compositieopdracht ‘Een leuke uitdaging’ noemt Snijders het om komende zaterdag eens niet alleen zijn eigen muziek te spelen, maar ook die van gitarist Frank Ong-Alok. “Al zal ik zeker wel een paar hele serieuze solo’s spelen en staan er ook een paar liederen van mij op het programma.”

En weer vertelt Snijders uitgebreid en boeiend over de wortels en overeenkomsten van muziekstijlen, de Surinaamse voorop. En over zijn passie om de grenzen tussen stijlen te negeren – wat in de zwarte muziek overigens vee l gebruikelijker is dan in de blanke traditie. Het maakt dat hij bij concertprogrammeurs en radiomakers nog wel eens tussen de wal en het schip dreigt te vallen. “Absoluut,” reageert de fluitist. “Als je als Surinaamse musicus een strikkwartet componeert of een jazzstuk speelt, ziet men je toch in de eerste plaats als ‘Surinamer’. Ik begrijp ook wel dat men zich in deze marketingmaatschappij graag op één aspect wil focussen, hoor. En inmiddels ga ik al zo lang mee, dat mijn naam ondertussen zelf een ‘merk’ is geworden.”

Za 8 maart 2014, De Pletterij, Haarlem

Bron: *Haarlems Dagblad*, vrijdag 7 maart 2014